

PROBLEME REŠUJMO TAM, KJER NASTAJAJO

Novoizvoljeni predsednik občinske skupščine tov. Danilo Zbrizaj odgovarja na naša vprašanja

Mesto predsednika občinske skupščine ni le častna funkcija, ampak zahteva polno angažiranost, prav tako pa tudi kot direktor šolskega centra za gostinstvo niste vezani samo na določen delovni čas.

V moji delovni organizaciji moj delovni teden ni znašal samo 42 ur, ampak često tudi več. Z ozirom na to, da imamo pouk dopoldne in popoldne, moje delo ni vezano na točno odrejen delovni čas. Svet gostinskega centra je pristal na to, da me razreši operativnih poslov. Tako bom lahko posvetil ves preostali prosti čas delu občinske skupščine. Zaradi moje nove funkcije župana-amaterja se tudi ne bom mogel v tolikšni meri kot doslej posvečati amaterskemu družbeno-političnemu delu.

Z razvojem samouprave občinska skupščina vse bolj izgublja značaj državne prisile. Družbena in gospodarska reforma ter nova komunalna ureditev Ljubljane pa jo postavljata tudi pred nove naloge.

Nova vloga občinske skupščine je v tem, da se operativno ne vtika v vse oblike samouprave. Njena družbeno politična odgovornost pri povezovanju samoupravljalcev za doseganje skupnih ciljev pa postaja pri tem večja.

Na področju gospodarstva je občinska skupščina odrezana od virov dohodkov in danes lahko ustvarja le določene pogoje za razvoj gospodarstva kot: dodeljevanje zemljišč, komunalno urejanje in izboljševanju standarda.

Mestni svet Ljubljane je razrešil občinske skupščine administrativnih posegov (normativnih aktov). Operativno administrativna vloga občinske skupščine je tako omejena z dveh strani.

Občani so kritizirali način javne razprave o novi komunalni ureditvi našega mesta. Spraševali so, kako družbeno politične organizacije lahko zagovarjajo določeno varianto bodoče komunalne ureditve, ko pa občani s tem sploh niso seznanjeni.

To verjetno ni točno. V sredstvih javnega obveščanja je bil dan temu vprašanju velik poudarek. Tisti občani, ki jih je zadeva zanimala, so se lahko seznanili z dokaj obširnimi gradivom. Zbori občanov, ki so obravnavali problematiko bodoče komunalne ureditve Ljubljane, so bili razmeroma dobro obiskani. Na zbere občanov ali velivcev pa običajno pridejo občani, ki ne zastopajo samo svojega osebnega mnenja, ampak tudi mnenje svoje okolice. Tako imamo zbere lahko za del javnega mnenja.

Občani Šiške so se na zborih izrekli za četrto varianto komunalne ureditve Ljubljane in to zaradi tega, ker je prav v naši občini razmejitev med mestnim in izvenmestnim področjem najbolj problematična. Občani želijo, da bi probleme reševali tam, kjer nastanejo, ne pa centralistično. Področje celotne občine naj se vključi v mestno problematiko, pri čemer naj občinska skupščina predstavlja povezavo med lokalnimi interesi in skupnimi težnjami. Za

sedaj je taka povezava nujno potrebna, v nadaljnjem razvoju samoupravljanja pa se bo nedvomno pojavilo vprašanje, ali je tak vezni člen še potreben, ali ne.

Na zborih volivcev so se občani pritoževali nad šibko povezavo med občinsko skupščino, krajevnimi skupnostmi in občani.

Že dosedanja občinska skupščina je sprejela tozadevne sklepe, ki se jih bomo tudi v bodoče držali.

Krajevnim skupnostim je treba dati prav v zvezi s komunalno, standardom in turizmom lastno materialno osnovo (prispevek za uporabo mestnega zemljišča je že začetek). Težiti moramo za tem, da dobijo krajevne skupnosti čimveč neproračunskih sredstev, ker proračunska sredstva omogočajo vpliv tistega, ki jih daje.

Občinski zbor naj rešuje probleme v povezavi s predstavniki krajevnih skupnosti, zbor delovnih skupnosti pa s predstavniki delovnih organizacij.

Pri povezavi z občani je predvsem treba upoštevati ustavna načela. Odbornik ne more zastopati občanov, če z njimi ni v stalni povezavi. Prav tako pa seveda ne more zastopati prav vsakega njihovega mnenja, ker lahko loči želje od možnosti in pozna širše interese ter se lahko objektivneje odloči za najboljšo rešitev, kot to morejo občani.

Občinska skupščina se bo v prihodnjem obdobju pri

svojem delu srečevala s kopicami zapletenih vprašanj. kateri problemi so po vašem mnenju najbolj pereči?

V bližnji prihodnosti bomo posvečali največ pozornosti problemu izobraževanja, in to v mestnem merilu. Z zakonom predpisani stalni viri ne bodo zadoščali, zato bomo morali – tako kot vsa leta – poskušati, da bi združili v te namene čim več sredstev.

Drugi je problem gospodarstva, predvsem stabilizacije podjetij, ki imajo težave zaradi reforme (kot n. pr. Sora in Unitas).

Tretje pereče vprašanje je komunalno urejanje zemljišč. Na tem področju prihaja čisto do konfliktov zaradi neobveščeniosti ali nerazumevanja politike občinske skupščine (svobodno formiranje cen oz. licitacije). Občina vsega

tega ne more sama urejati in je zaradi tega vsa stvar poverila „Standardu“. V primeru, da ta ne bi dobro izvajal politike občinske skupščine, lahko izberemo drugo podjetje.

Nadaljnji problem so stanovanja za borce. Za reševanje te problematike najbolj ustreza koncept „Doma“, za katerega je dala iniciativo prav Šiška.

Skozi našo občino potuje mnogo tujih turistov. Ali je kaj možnosti, da jih vsaj nekaj zadržimo pri nas?

V ta namen širimo kapacitete (Ilirija in motel Medno) in sprejemamo razne olajšave za zasebni sektor, npr. davčne olajšave, ki bodo znašale okrog 40 milij. S din na račun privatnih investicij v gostinske obrate. Z zasebnimi gostišči smo že pridobili pomembne kapacitete, odpirajo pa se še nove možnosti za kreditiranje zasebnih gostincev. Tako bo odpadlo predvidoma 25% celotnega prometa v gostinstvu na zasebne gostince.

Bruno LAGLER

MNENJA IN KRITIKE OBČANOV

PONOVO O JAVNI RAZPRAVI

V zadnji številki JAVNE TRIBUNE z dne 15. 4. 1967 je bil objavljen članek tovariša Pavla Segule, kot odgovor na članek, ki ga je objavil dnevnik Delo in ki ga je napisal tovariš Senegačnik v zvezi s predlogom, naj bi v Ljubljani izvedli četrto varianto komunalne ureditve, ki predvideva, naj postane tudi mestna skupščina družbeno-politična organizacija (v rangu občine), dosedanje ljubljanske občine pa naj ostanejo še nadalje družbeno-politične organizacije (občine kot take). Pri pomnil bi, da so izvajanja tovariša Segule precej nepremišljena, ker je močno dvomljivo, da bi bilo četrto varianto s pravnega stališča mogoče zagovarjati in je torej res v nasprotju „z zdravim razumom“, kot pravi pisec.

Če bi izvedli četrto varianto, bi bilo v Ljubljani pravzaprav šest občin in vsak občan v Ljubljani bi bil pripadnik dveh občin, to je mestne in dosedanje, n. pr. šišenske. Voliti bi morali dvojne odbornike, in sicer za mestno skupščino in za dosedanjih 5 občinskih skupščin. Kateri od teh odbornikov bi pravzaprav zastopal interese nekega terena oziroma volivne enote? Oni za mestno skupščino ali oni za dosedanje občinske skupščine? Delitev odgovornosti po dosedanjih predpisih ni možna. Tako je to problem, ki ga ni mogoče enostavno rešiti. Nadalje se javlja vprašanje, ali bi bila mestna skupščina enakopravna z ostalimi občinskimi skupščinami, ali pa bi imela nek višji rang. Če bi bilo vseh šest skupščin enakopravnih, potem mestna skupščina ne bi imela pravice koordinirati delovanja ostalih občinskih skupščin, če pa bi dali mestni skupščini višji rang, bi bilo to v nasprotju z veljavno zakonodajo. Mestna skupščina bi na ta način imela rang nekdanjega o k r a j a, ki pa so bili z zakonom odpravljeni. Zaradi teh in podobnih razlogov bi bila

četrta varianta nemogoča in tevegana družbeno-politična konstrukcija, ki je v sedanji obliki noben zakon ne bi mogel ustrezno formirati.

Res je sicer, da pri nas in povsod po svetu priznavamo principe razvijanja človeške družbe in vseh institucij. Točno je tudi, da smo v zadnjih 25 letih zelo napredovali, vendar je kljub razvoju četrta varianta praktično neizvedljiva. Izvedli bi jo lahko samo pod pogojem, da se dosedanjim občinskim skupščinam vzame značaj družbenopolitične organizacije, ali pa da obratno mestna skupščina ne dobi tega značaja. To pa ne bi bila četrta varianta, ampak druga, tretja ali celo prva varianta.

Tudi v podjetjih ne moreta obstojati dva delavska sveta, ki bi si delila pristojnosti in ki bi delovala v okviru istega podjetja.

Z ozirom na gornje navedbe četrta varianta v sedanji obliki ni najbolj posrečena rešitev sedanjega res nevdržnega stanja komunalne ureditve v Ljubljani, oziroma je kratkomalo neizvedljiva.

S. HAFNER

DaniLO ZBRIZAJ je bil rojen 18. 11. 1919 v Ribnici na Dolenjskem. Diplomiral je na filozofski fakulteti.

Zaposlen je v Šolskem centru za gostinstvo in trgovino na položaju direktorja centra.

Po osvoboditvi je opravljal razne funkcije v družbeno političnih organizacijah in samoupravnih organih. Bil je predsednik republiškega odbora sindikata učiteljev in profesorjev strokovnih šol, član republiškega in centralnega odbora sindikata prosvetnih delavcev Jugoslavije in član sveta za šolstvo SRS.

V samoupravnih organih občinske skupščine Ljubljana-Siška je aktiven od 1959 leta dalje. Opravljal je razne funkcije. Bil je odbornik občinskega zbora ObLO Ljubljana-Siška, predsednik sveta za delo ObLO Ljubljana-Siška in član sveta za blagovni promet. V mandatni dobi od 1965 dalje je odbornik občinskega zbora in predsednik sveta za turizem in gostinstvo. Prav tako je član sveta za gostinstvo in turizem pri Gospodarski zbornici SRS.

Z dosedanjim aktivnim delom si je pridobil izkušnje in pozna tudi problematiko gospodarstva in družbenih služb.